

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CLXXX. Differentia 5. Iure Canonico sententia arbitri indistinctè per partes
approbari potest, & debet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

gitimè requisitus sed examinandum, vel definiendum unâ cum eis negotium, super quo in ipsos extitit compromissum, non curaverit, cessante impedimento legitimo, convenire duo præsentes, penes quos: licet lex civilis aliud videatur innuere: totalem eo casu remanere decernimus potestatem, possint, malitiosâ seu voluntariâ ipsius absentia non obstante, dictum examinare negotium & liberè definire sicut possent illo præsente, nec volente cum eis in unam senten-

tiam concordate in compromissis. Duo autem notanda sunt *Primo*, cum compromisso statutum est, ut sententia ab omnibus tribus concorditer feratur, cessare huius capitis dispositionem. *Secundò* non valere eam dispositionem in duobus tantum arbitris, ut uno illorum absente, vel nolente judicare alter solus procedat. Nam tertius in priore casu perfectionem quandam censetur præsens, quod in posteriore non habet locum. *V. Gloss. & Valens. l. 1. ff. 43. §. 4.*

CLXX
DIFFERENTIA 5.

Iure Canonico sententia arbitri indistinctè per partes approbari potest, & debet. *c. Per tuas 9. De arb.* Iure civili tantum quando compromissum fuit stipulatione confirmatum, an pœna adiecta. *l. 2. ff. De arb. l. Cum antea. c. cod. Ioan. Bapt. à S.*

Blasio 196.

Differentia hic est non tantum inter jus Canonicum, & civile, sed etiam inter *Digestum*, & *Codicem*. Nam iure *Digesti*, nisi pœna per stipulationem adiecta sit, aut compromissum stipulatione firmatum, non nascitur actio vel exceptio secus ac in sententiâ iudicis, ex qua semper actio, & exceptio nascitur. *l. In iudicati ff. De re iudic.* Iure *Codicis* ex arbitri sententiâ homologata, hoc est, expressè per subscriptionem, vel tacitè per silentium 10. dierum approbata actio nascitur. & exceptio, sive pœna fuerit adiecta, sive non *l. Cum antea D. De arb.* si juratum sit compromissum, statim nascitur actio: sin minus intra decem dies resilire licet. Sed *Iustinianus Imperator* postea vetuit, compromissum

cum iuramento fieri *Auth. Decernit in novum C. eod.*

11. Quod jus Canonicum attinet, compromisso standum præcipit, sive homologatio facta sit, sive non sive, pœna apposita, sive omissa sit. Nam etiam ex nudo pacto, ut supra dix. in *Differ. XXVIII.* actio datur. *c. 1. De pacto. c. Qualiter eod. Iason in l. in iurament. §. Igitur nada Covar. in c. Quamvis. Par. 2. §. 4. n. 14. Fachin. l. 2. c. 100. num 1.* Agi præterea contra negligentem potest ad interesse *c. Per tuas. hoc tit.* Quod si compromissum utrimq; iuramento sit firmatum, ne quidem solutione eius, quod interest, liberatio contingit; nisi fortè iuramentum contineat turpitudinem,

B b 2

sive

five peccatum. *c. Non est obligatorium.*
De Reg. Iur. in 6. v. Gloss. Molin. Disp. 271.
Less. c. 18. Dub. 4. n. 24. Andr. de Vaulx.
l. 1 Parat. c. 43. §. 2. Silu. v. arbiter. n. 6.

Armillæ eod. n. 8. ubi cum aliis notat, contra sententiam arbitri iniustam, reductioni locum esse, ut viri boni prudentia & decisione vulnus sanetur.

TITVLVS XII.

De Testibus.

TESTES alii sunt integri, idonei, omni exceptione maiores. *l. Optimam. C. De contrah. & committent. stipul.* Alii suspecti, & minus idonei. *Glossa in l. 2. §. Idem labeo. ff. De aqua pluvi. arcen.* Ex his rursus aliqui vocantur viles, redempti, corrupti, mercenarii, falsi, singulares, domestici, varij, contrarii, vacillantes, intestabiles.

CLXXXI.

DIFFERENTIA. I.

Iure Canonico sola fama sufficit, ut excommunicatum vitare teneamur. *c. Cum desideres. 15. De sent. excomm.* Iure civili autem fama non facit plenam probationem. *l. De minore. §. tormenta. ff. De quest. Bartol. 30. Io. Bapt. à S. Blasio 50.*

ET sua famæ vox est accusando, & defendendo. Multis exitio, quibusdam salutis fuit. Loquax rana abditissimos recessus subit, occultissima pandit. Ut non sufficiat ad condemnationem, reos tamen facit. Certè ut excommunicati consortium evitemus, sufficere docet. *c. Cum desideres. De sent. excomm. & Clement. III. ubi de-*

cretum extat. Si publica fama est, aliquem verberasse clericum, nec Episcopus, nec alius illi communicare debet, nisi ad arbitrium Episcopi se de hoc purgaverit, vel ad cautelam absolutionis beneficium consequatur. ubi Glossa. si fama est, aliquem esse excommunicatum, vitari debet: atque ita famæ facit probationem: & fama imper-